

Wypełnia Zespół Kierunku	Nazwa modułu (bloku przedmiotów): <b>PRZEDMIOTY FAKULTATYWNE - SPECJALNOŚCIOWE</b>						Kod modułu:
	Nazwa przedmiotu: <b>ANIMACJA JAKO METODA ROZWOJU ŚRODOWISKA SZKOLNEGO (s3)</b>						Kod przedmiotu:
	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot / moduł: <b>INSTYTUT PEDAGOGICZNO-JĘZYKOWY</b>						
	Nazwa kierunku: <b>PEDAGOGIKA</b>						
	Forma studiów: <b>STACJONARNE</b>		Profil kształcenia: <b>PRAKTYCZNY</b>		Specjalność: <b>PEDAGOGIKA OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZA Z POMOCĄ RODZINIE</b>		
	Rok / semestr : <b>1/2</b>		Status przedmiotu /modułu: <b>DO WYBORU</b>		Język przedmiotu / modułu: <b>POLSKI</b>		
	Forma zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	seminarium	inne (wpisać jakie)
	Wymiar zajęć		<b>30</b>				
Koordynator przedmiotu / modułu		dr Alicja Zbierchowska, mgr Bogumiła Salmonowicz					
Prowadzący zajęcia		dr Alicja Zbierchowska, mgr Bogumiła Salmonowicz					
Cel przedmiotu / modułu		<p>Ukazanie istoty animacji i potrzeby tworzenia działań animacyjnych.  Zapoznanie z korzyściami z uczestnictwa w działaniach animacyjnych.  Rozwijanie u studentów umiejętności stosowania podstawowych metod i narzędzi wykorzystywanych w animacji społecznej, kulturalnej, społeczno-wychowawczej</p>					
Wymagania wstępne		Wiedza a zakresu pedagogiki					
<b>EFEKTY KSZTAŁCENIA</b>							
Nr	Opis efektu kształcenia					Odniesienie do efektów dla kierunku	
<b>WIEDZA</b>							
01	charakteryzuje podopiecznych, do których kierowane są działania animatorów społecznych oraz opisuje funkcje realizowanych przez nich zadań, a także wskazuje rolę i znaczenie ich pracy;					K_W09	
02	opisuje przemiany zachodzące we współczesnych środowiskach lokalnych;					K_W10	
03	wyjaśnia potrzebę włączania instytucji edukacyjno-kulturalnych w rozwoju społeczności lokalnej;						
04	omawia animację społeczno-kulturalną i jej znaczenie dla kształtowania więzi społecznych;					K_W06	
05	wymienia dobre praktyki działań animacyjnych ukierunkowanych na wspieranie działalności członków społeczności lokalnej i jej rozwój.					K_W13	
<b>UMIEJĘTNOSCI</b>							
06	dokonuje obserwacji, a następnie analizy problemów społeczności lokalnej i diagnozy jej zasobów z wykorzystaniem metody CAL;					K_U01 K_U02	
07	inspiruje i motywuje jednostki i grupy do poszukiwania skutecznych i wartościowych rozwiązań ich sytuacji.					K_U11	
08	prezentuje własne pomysły, wątpliwości i sugestie dotyczące przejawów niedostosowania i ich przyczyn oraz je argumentuje w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów.					K_U06	

<b>KOMPETENCJE SPOŁECZNE</b>		
09	wykazuje się umiejętnością pracy w grupie na zajęciach, przy przyjmowaniu różnych ról; jest świadomy swoich możliwości i ograniczeń w pracy z wykorzystaniem animacji	K_K01 K_K08
10	docenia wartość wspierania osób i grup w działaniach na rzecz własnego rozwoju oraz rozwoju, partycypacji i integracji społeczności lokalnej.	K_K05
<b>TREŚCI PROGRAMOWE</b>		
<b>Wykład</b>		
<b>Ćwiczenia</b>		
Rozwój animacji w Polsce i za granicą Istota animacji i jej rodzaje Funkcje i zadania animatora Metody i narzędzia stosowane w różnych rodzajach animacji Znaczenie realizacji działań animacyjnych dla jednostki i społeczeństwa Specyfika rozwoju społeczności lokalnej Rola edukacji w kształtowaniu wspólnoty lokalnej Twórcy i odbiorcy działań animacyjnych Stosowanie metody CAL (Centrum Aktywizacji Społecznej) Współpraca instytucji uzupełniających funkcje rodziny z innymi instytucjami lokalnymi Korzyści i dylematy uczestnictwa instytucji w partnerstwie lokalnym Ambiwalencja i kontrowersje w zakresie działań animacyjnych		
<b>Laboratorium</b>		
<b>Projekt</b>		
Literatura podstawowa	<i>Animacja współpracy środowiskowej</i> , red. M. Mendel, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2002. <i>Ośrodek kultury i aktywności lokalnej w poszukiwaniu modelu instytucji społecznościowej</i> , red. S. Mołdy i B. Skrzypczak, Centrum Wspierania Aktywności Lokalnej CAL, Warszawa 2003. <i>Kim jest animator społeczny</i> , red. P. Henzler, B. Skrzypczak, Centrum Wspierania Aktywności Lokalnej CAL, Warszawa 2006.	
Literatura uzupełniająca	M. Mendel, <i>Rodzice i nauczyciele jako sprzymierzeńcy</i> , Wyd. Harmonia, Gdańsk 2007. <i>Społeczność lokalna w działaniu</i> , red. T. Kaźmierczak., K. Hernik, Fundacja Instytut Spraw Publicznych, Warszawa 2008. B. Cyboran, <i>Znaczenie partnerstwa społecznego w działaniach animacyjnych</i> , w: <i>Wyzwania współczesnej edukacji dorosłych. Aktywność społeczna, kulturalna i oświatowa dorosłych</i> , red. A. Fabiś, S. Kędziora, Wyd. GWSP, Mysłowice - Zakopane 2009.	
Metody kształcenia	Ćwiczenia: metody dyskusji, problemowa, analizy indywidualnych przypadków	
Metody weryfikacji efektów kształcenia		Nr efektu kształcenia przedmiotu
Opracowanie projektu animacji wybranej społeczności lokalnej z wykorzystaniem szkoły jako instytucji inicjującej działanie.		01-10
Forma i warunki zaliczenia	Student powinien wskazać się umiejętnością wykorzystaniem zdobytej wiedzy, również w ramach pracy samodzielnej.	
<b>NAKŁAD PRACY STUDENTA</b>		
		Liczba godzin

Udział w wykładach	
Samodzielne studiowanie tematyki wykładów	
Udział w ćwiczeniach audytoryjnych i laboratoryjnych*	30
Samodzielne przygotowywanie się do ćwiczeń*	5
Przygotowanie projektu / eseju / itp. *	10
Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	5
Udział w konsultacjach	
Inne Przygotowanie się do zaliczenia w formie rozwiązania problemu	
<b>ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.</b>	<b>50</b>
<b>Liczba punktów ECTS za przedmiot</b>	<b>2</b>
Liczba p. ECTS związana z zajęciami praktycznymi*	<b>45</b>
	<b>1,8 ECTS</b>
Liczba p. ECTS za zajęciach wymagające bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	30
	1,2 ECTS

	Nazwa modułu (blok przedmiotów): <b>PRZEDMIOTY FAKULTATYWNE - SPECJALNOŚCIOWE</b>					Kod modułu:	
Wypełnia Zespół Kierunku	Nazwa przedmiotu: <b>NIEDOSTOSOWANIE SPOŁECZNE (s3)</b>					Kod przedmiotu:	
	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot / moduł: <b>INSTYTUT PEDAGOGICZNO-JĘZYKOWY</b>						
	Nazwa kierunku: <b>PEDAGOGIKA</b>						
	Forma studiów: <b>STACJONARNE</b>		Profil kształcenia: <b>PRAKTYCZNY</b>		Specjalność: <b>PEDAGOGIKA OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZA Z POMOCĄ RODZINIE</b>		
	Rok / semestr: <b>1/2</b>		Status przedmiotu /modułu: <b>DO WYBORU</b>		Język przedmiotu / modułu: <b>POLSKI</b>		
	Forma zajęć	Wykład	ćwiczenia	ćwiczenia laboratoryjne	Konwersatorium	Seminarium	Inne (wpisać jakie)
	Wymiar zajęć		<b>30</b>	-	-	-	-
Koordynator przedmiotu / modułu		Dr hab. Małgorzata Przybysz-Zaremba, mgr Bogumiła Salmonowicz					
Prowadzący zajęcia		Dr hab. Małgorzata Przybysz-Zaremba, mgr Bogumiła Salmonowicz					
Cel przedmiotu / modułu		<p>Zapoznanie ze zjawiskiem niedostosowania społecznego i jego interpretacji naukowej w różnorodnych koncepcjach teoretycznych oraz w odniesieniu do patologii życia społecznego.</p> <p>Ukazanie przyczyn i przejawów niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży oraz sposobów funkcjonowania osób niedostosowanych i zagrożonych niedostosowaniem w środowisku rodzinnym, szkolnym, rówieśniczym.</p> <p>Rozwijanie umiejętności diagnozy niedostosowania społecznego oraz ukazanie możliwości resocjalizacji i profilaktyki.</p>					
Wymagania wstępne		Zainteresowanie tematyką z zakresu patologii społecznych, wiedza o problemach społecznych					
<b>EFEKTY KSZTAŁCENIA</b>						Odniesienie do efektów dla <b>programu</b>	
Nr	<b>Wiedza – student:</b>						
01	wskazuje przykłady zachowań pro- i antyspołecznych, zna mechanizmy powstawania niedostosowania społecznego oraz rządzące nimi prawidłowości; wskazuje normy, zasady i procedury sprzyjające zmianie zachowań społecznych osób niedostosowanych bądź zagrożonych niedostosowaniem społecznym;					K_W13	
02	omawia teorie tłumaczące zachowania dewiacyjne człowieka, wskazuje przykłady takich zachowań; charakteryzuje osoby niedostosowane społecznie i zagrożone niedostosowaniem;					K_W09	
03	<ul style="list-style-type: none"> <li>- opisuje różne środowiska wychowawcze, ich specyfikę i procesy w nich zachodzących i więzi w nich istniejących, sprzyjające powstawaniu niedostosowania dzieci i młodzieży;</li> <li>- omawia rolę rodziny, środowiska szkolnego, rówieśniczego w powstawaniu niedostosowania jednostki ilustrując to przykładami z literatury i praktyki życia społecznego.</li> </ul>					K_W06 K_W10	
	<b>Umiejętności – student:</b>						

04	dokonyuje obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych z zakresu niedostosowania oraz dokonuje diagnozy zachowań, analizuje ich powiązania z różnymi obszarami funkcjonowania jednostki; dostrzega złożoność i wzajemne powiązania w przeciwdziałaniu zjawisku;	K_U01 K_U02
05	prezentuje własne pomysły, wątpliwości i sugestii dotyczące przejawów niedostosowania i ich przyczyn, potrafi je argumentować w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów.	K_U06
06	inspiruje i motywuje jednostki i grupy do poszukiwania skutecznych i wartościowych rozwiązań ich sytuacji.	K_U11
<b>Kompetencje społeczne</b>		
07	dokonyuje hierarchizacji działań, określa priorytety istotne dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych;	K_K05
08	podejmuje współpracę z innymi w celu projektowania i wykonywania działań pedagogicznych związanych z diagnozowaniem i wyjaśnianiem zjawisk; podchodzi do swych zadań odpowiedzialnie; przestrzega procedur.	K_K01 K_K08
<b>TREŚCI PROGRAMOWE</b>		
<b>Forma zajęć – ĆWICZENIA</b>		
<ul style="list-style-type: none"> <li>- Norma i patologia w funkcjonowaniu społeczeństwa. Źródła norm i zasad społecznych. Patologia a dewiacja.</li> <li>- Teorie wyjaśniające zachowania dewiacyjne człowieka (teoria anomii, kontroli społecznej E. Durkheima, T. Hirschiego, teoria R. Mertona, Teoria zróżnicowanych powiązań E. Sutherlanda, teoria naznaczenia społecznego E. Lemerta, teorie subkultur)</li> <li>- Patologie a niedostosowanie społeczne..</li> <li>- Definicje i typologie niedostosowania społecznego.</li> <li>- Powstawanie i rozwój zachowań aspołecznych oraz mechanizmy psychospołeczne.</li> <li>- Biopsychiczne i środowiskowe uwarunkowania nieprzystosowania społecznego dzieci i młodzieży.</li> <li>- Rola diagnozy w pracy z dzieckiem niedostosowanym społecznie.</li> <li>- Procedury działań podejmowanych wobec osób przejawiających symptomy niedostosowania społecznego.</li> <li>- System opieki i profilaktyki nad dzieckiem niedostosowanym społecznie Środki i ośrodki pracy z dziećmi i młodzieżą niedostosowaną.</li> <li>- Główne problemy w terapii i resocjalizacji nieletnich niedostosowanych.</li> <li>- Teoretyczny model zachowań dewiacyjnych – model rozwoju osobowości i jej zaburzeń w ujęciu E. Eriksona.</li> <li>- Pojęcie niedostosowania społecznego: objawy, rodzaje i typologie niedostosowania społecznego (w/g J. Konopnickiego, Cz. Czapówa, C. E. Sullivana i M. Q. Granta); etapy wykojenia społecznego.</li> <li>- Diagnoza niedostosowanych społecznie: model diagnozy behawioralnej i interdyscyplinarnej, główne etapy; diagnostyka wspierająca; arkusz obserwacyjny T. Achenbacha i jego praktyczne zastosowanie; SNS L. Pytki.</li> <li>- Główne przyczyny niedostosowania społecznego: podziały, klasyfikacje; czynniki makrospołeczne powodujące niedostosowanie społeczne (przemiany społeczno-ekonomiczne, rola massmediów, wyjazdy za granicę)</li> <li>- Rodzinne uwarunkowania niedostosowania społecznego: czynniki rodzinne w/g Farrington; braki w zakresie umiejętności wychowawczych rodziców; rola kar i nagród w wychowaniu, cechy rodziny dysfunkcyjnej w aspekcie systemów rodzinnych.</li> <li>- Charakterystyka wybranych przejawów niedostosowania społecznego wśród dzieci i młodzieży (agresja, odmowa chodzenia do szkoły, fala szkolna, bullying, cyberprzemoc, wagary szkolne, próby samobójcze młodzieży)</li> <li>- Diagnoza dziecka niedostosowanego społecznie.</li> </ul>		
Metody kształcenia	Prezentacja multimedialna, metody poszukujące (burza mózgów, metoda problemowa, dyskusja)	
Metody weryfikacji efektów kształcenia		Nr efektu kształcenia z sylabusu
aktywność podczas zajęć (dyskusja), praca w grupach dyskusyjnych na wskazany temat		01, 02, 03, 04, 05, 06, 07,08
opracowanie propozycji rozwiązań trudnej sytuacji osób zagrożonych niedostosowaniem społecznym		01, 04, 05, 06
kolokwium zaliczeniowe		01- 06
Forma i warunki	<b>ZALICZENIE Z OCENĄ obejmuje:</b>	

zaliczenia	- aktywne uczestnictwo studenta na zajęciach (m.in. prezentowanie własnych podglądów formułowanych na podstawie literatury przedmiotu); kolokwium zaliczeniowe.
Literatura podstawowa	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Carr A., Depresja i próby samobójcze młodzieży. GWP, Gdańsk 2004</li> <li>- Elliot J., Place M., Dzieci i młodzież w kłopotcie. WSiP, Warszawa 2000</li> <li>- Jarosz E., Dom, który krzywdzi. WN, Katowice 2001</li> <li>- Konopnicki J., Niedostosowanie społeczne. PWN, Warszawa 1971</li> <li>- Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna. Wyd. APS, Warszawa 2000</li> <li>- Herbert M., Rozwój społeczny ucznia. GWP, Gdańsk 2004</li> <li>- Miłkowska-Olejniczak G, Charakterystyka szkolnego agresora. W: Modelowe rozwiązania działalności profilaktycznej w grupach dzieci i młodzieży. (red) A. Doliński, Zielona Góra</li> <li>- Otręba A., Wołanie o pomoc. „Edukacja i Dialog” 2002, nr 4</li> <li>- Pospiszyl I., Patologie społeczne, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2008</li> <li>- Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna. Wyd. APS, Warszawa 2000</li> <li>- Seweryńska A. M., Uczeń z rodziny dysfunkcyjnej. WSiP, Warszawa 2007</li> <li>- Urban B., J. Stanik, Resocjalizacja. T. 1, Wyd. PWN, Warszawa 2007</li> <li>- Urban B., Kryteria, mechanizmy i konsekwencje odrzucenia dziecka przez grupę rówieśniczą. [W:] Społeczne konteksty zaburzeń w zachowaniu. Wyd. U. J., Kraków 2001</li> <li>- Urban B., Zachowania dewiacyjne młodzieży, Wyd UJ, Kraków 2000</li> </ul>
Literatura uzupełniająca	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Bradshaw J., Zrozumieć rodzinę. Warszawa 1997</li> <li>- Konopnicki J, Niedostosowanie społeczne. PWN, Warszawa 1971</li> <li>- Radzewicz - Winnicki A., Społeczeństwo w trakcie zmiany. Wyd GWP, Gdańsk 2004</li> <li>- Waloszek D. (red.), Osamotnienie dzieci w rodzinie a ich relacje emocjonalne z rówieśnikami i nauczycielami w szkole, [W:] Nowe stulecie dziecka. ODN, Zielona Góra 2001</li> </ul>

#### NAKLAD PRACY STUDENTA:

	Liczba godzin
<b>Udział w wykładach</b>	
Samodzielne studiowanie tematyki wykładów	
<b>Udział w ćwiczeniach audytoryjnych i laboratoryjnych*</b>	30
Samodzielne przygotowywanie się do ćwiczeń*	5
Przygotowanie projektu / eseju / itp.*	10
Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	5
<b>Udział w konsultacjach</b>	
Inne	
<b>ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.</b>	50
<b>Liczba punktów ECTS za przedmiot</b>	<b>2</b>
Obciążenie studenta związane z zajęciami praktycznymi*	<b>45</b> <b>1,8 ECTS</b>
Obciążenie studenta na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	30 1,2 ECTS

